ভাৰতৰ উষ্চতম ন্যায়ালয়ৰ প্ৰতিবেদন

ৰচপাল মহৰাজ

বনাম

ভগৱান দাস দাৰুকা আৰু অন্যান্য

মুখ্য ন্যায়াধীশ শ্ৰীযুত হৰিলাল জে. কানীয়া, ন্যায়াধীশ পতঞ্জলি শাস্ত্ৰী আৰু ন্যায়াধীশ দাস

ভাৰতীয় পঞ্জীয়ন আইন, (XVI of 1908), এছ. ১৭ (s.17)-

সম্পত্তি হস্তান্তৰ আইন (IV of 1882), এছ. ৫৮ (s.58) (f)-স্বত্ব নথি জমাকৰণৰ বাবে দিবলগীয়া ধন-

কেতিয়া বাধ্যতামূলকভাৱে পঞ্জীয়নযোগ্য হয়।

প্ৰশ্নটো হ'ল স্থাৱৰ সম্পত্তিৰ লিখিত চুক্তি হিচাপে ভাৰতীয় পঞ্জীয়ন আইন, ১৯০৮ ৰ ধাৰা-১৭ ৰ অধীনত জমা কৰা স্বত্ব নথি পঞ্জীয়ন কৰাটো বাধ্যতামূলক হয় নে নহয় ? সেইটো নিৰ্ভৰ কৰে পক্ষসমূহে জমা কৰা নথি আনুষ্ঠানিকভাৱে নথিভুক্ত কৰিব বিচাৰেনে নিবিচাৰে । যদি বিচাৰে, নথি সমূহ পঞ্জীয়ন কৰিব লাগে। যদি নথিখনৰ সঠিক ব্যাখ্যা আৰু পৰিস্থিতিয়ে ইংগিত দিয়ে যে পক্ষসমূহে তেনে কৰিব বিচাৰা নাই, আৰু এনে উদ্দেশ্যৰ কোনো স্পষ্ট প্ৰমাণ নাই, তেতিয়া আইনখনে বন্ধকী সৃষ্টিৰ বাবে চুক্তিৰ কথা বুজাব পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত যদি বন্ধক জমা ধনৰ পৰাই উদ্ভৱ হয় আৰু কেৱল এখন সমৰ্থনকাৰী নথি থাকে, তেন্তে পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নহ'বও পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত সময়ে কোনো নিৰ্ণায়কৰ ভুমিকা পালন নকৰে।

এটা নিৰ্দিষ্ট তাৰিখত, আপীলকাৰীৰ উত্তৰদাতাসকলৰ সৈতে হোৱা লেনদেন পৰ্যালোচনা কৰা হৈছিল, আপীলকাৰীয়ে বৰ্তমানৰ ধনৰাশি আৰু ভৱিষ্যতৰ যিকোনো ধনৰাশিৰবাবে নিৰাপত্তা (as security) হিচাপে টাইটেল ডীড (স্বত্ব দলিল) প্ৰদান কৰিছিল।একেদিনাই আপীলকাৰীয়ে এখন পত্ৰৰ আকাৰত এখন স্মাৰকপত্ৰও(জাননী) দিছিল, যত এনেদৰে লিখা আছিল- "আমি নথিভুক্ত কৰিবলৈ লিখো যে

আপোনালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত হোৱা ব্যৱসায়িক লেনদেনৰ বাবে ইতিমধ্যে আপোনালোকে আমাৰ পৰা পাবলগীয়া ধন ঘূৰাই দিয়াটো নিশ্চিত কৰিবলৈ, এনে লেনদেনৰ বাবে ইয়াৰ পিছত পৰিশোধ কৰিবলগীয়া ধন সুদ সহ সমস্ত অৰ্থ সুৰক্ষিত কৰিবলৈ আৰু উল্লিখিত সম্পত্তিসমূহৰ ওপৰত এটা ন্যায়সঙ্গত বন্ধক সৃষ্টি কৰিবলৈ আমি আজি আপোনাৰ ওচৰত ......থকা আমাৰ সম্পত্তিৰ সৈতে জড়িত তলত দিয়া টাইটেল ডীড জমা দিছো.......”

সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল যে নথিপত্ৰখন পঞ্জীয়ন কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই কাৰণ পক্ষসমূহে ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰি অভিযোগ সৃষ্টি কৰাৰ উদ্দেশ্য নাছিল; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে, তেওঁলোকে ইতিমধ্যে সম্পূৰ্ণ হোৱা লেনদেন নথিভুক্ত কৰিব বিচাৰিছিল। সেয়েহে নথিখনৰ পঞ্জীয়ন কৰাটো প্ৰয়োজনীয় বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাছিল।

উল্লেখ কৰা গোচৰসমূহ-

ওবলা সুন্দৰচাৰিয়াৰ বনাম নাৰায়ণ আয়াৰ (58 I. A. 68) আৰু...

হৰি শংকৰ পাল বনাম কেদাৰ নাথ সাহা (66 I. A. 184)

APPEAL(Civil Appeal No. LXVII of 1949 from a Judgment and Decree of the High Court of Judicature at Patna dated the 11th March, 1947, in F. A. No. 218 of 1944. বস্তুনিষ্ঠ তথ্যবোৰ ৰায়দানৰ পৰা উদ্ভৱ হয়।

আপীলকাৰীৰ হৈ শিৱপ্ৰসাদ সিনহা (তেওঁৰ লগত শ্ৰী কিষাণ)

১ম উত্তৰদাতাৰ বাবে বি কে চাৰণ।

উত্তৰদাতা ২ৰ পৰা ১৩ লৈ উপস্থিত নাছিল।

১৯৫০ চনৰ ৫ মে’- ৰায়দান প্ৰদান কৰিছিল-

ন্যায়াধীশ পতঞ্জলি শাস্ত্ৰী- এই আপীল আপীলকাৰী আৰু তেওঁৰ যৌথ পৰিয়ালৰ অন্যান্য সদস্যসকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদীসকলে উত্থাপন কৰা গোচৰৰ পৰাই উদ্ভৱ হৈছে। উদ্দেশ্য হৈছে ১৯৩৬ চনৰ ২৩ অক্টোবৰত কলিকতাত স্বত্ব দলিল (title deed) জমা কৰি আপীলকাৰীয়ে দিয়া বুলি অভিযোগ উত্থাপন কৰা বন্ধক (mortgage) কাৰ্যকৰী

কৰা।

এই আবেদনত সিদ্ধান্ত ল'বলগীয়া মূল বিষয়টো হ'ল ১৯৩৬ চনৰ ২৩ অক্টোবৰত আপীলকাৰীয়ে স্বাক্ষৰ কৰা আৰু প্ৰদান কৰা নথিখন, যিখন প্ৰতিবাদীসকলে বন্ধকীৰ প্ৰমাণ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি আছে, ভাৰতীয় পঞ্জীয়ন আইন, ১৯০৮ৰ ১৭ নং ধাৰা অনুসৰি পঞ্জীয়ন কৰাটো বাধ্যতামূলক আছিল নেকি? যদি নথিখন পঞ্জীয়ন কৰাটো বাধ্যতামূলক আছিল আৰু পঞ্জীয়ন কৰা হোৱা নাছিল, তেন্তে বন্ধকীৰ প্ৰমাণ হিচাপে ইয়াক গ্ৰহণ কৰা নহব। এই গোচৰৰ বিচাৰ কৰা দৰভংগা নিম্ন আদালতৰ ন্যায়াধীশ, আৰু আপীলৰ শুনানী গ্ৰহণ কৰা পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই নথিখন পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নাই আৰু প্ৰমাণ হিচাপে গ্ৰহণযোগ্য বুলি ৰায় দিছিল আৰু সেই অনুসৰি গোচৰৰ ডিক্ৰী জাৰী কৰিছিল।

মুল কথাটো হৈছে নথিখন সঠিক ভাৱে প্ৰস্তুত কৰা আৰু কি পৰিস্থিতিত উত্তৰদাতাসকলক ইয়াক প্ৰদান কৰা হৈছে ইয়াৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা। নিম্ন আদালতে গ্ৰহণ কৰা প্ৰতিবাদীসকলৰ সাক্ষীৰ সাক্ষ্যত কোৱা হৈছে যে ১৯৩৬ চনৰ ২৩ অক্টোবৰত আপীলকাৰীৰ লেনদেনৰ সৈতে জড়িত একাউন্টসমূহ পৰ্যালোচনা কৰা হৈছিল, আৰু পোৱা গৈছিল যে প্ৰতিবাদকাৰীসকলে যথেষ্ট পৰিমাণৰ ধন পাবলগীয়া আছিল আৰু তেওঁলোকে ধন পৰিশোধৰ বাবে দাবী কৰিছিল। ইয়াৰপিছত, আপীলকাৰীয়ে সেইসময়ত পাবলগীয়া ধন আৰু পৰৱৰ্তী লেনদেনত পাবলগীয়া ধনৰ বাবে কিছুমান নথি-পত্ৰ আনিছিল, যিবোৰ আছিল পৰিয়ালৰ স্থাৱৰ সম্পত্তিৰ সৈতে জড়িত টাইটল ডীড (title deed)। ইয়াৰ পিছত নথিখনৰ এখন খচৰা প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল আৰু আপীলকাৰীয়ে উক্ত খচৰা নিজৰ অধিবক্তাক দেখুৱাবলৈ লগত লৈ গৈছিল আৰু তেওঁ দুপৰীয়া উভতি আহিছিল, আৰু স্বাক্ষৰ কৰি প্ৰতিবাদীসকলৰ হাতত তুলি দিছিল। নথিখন উত্তৰদাতাসকলৰ প্ৰতিষ্ঠানলৈ পত্ৰৰ আকাৰত দিয়া হৈছে । নথিখনত থকা চৰ্তসমূহ তলত দিয়া ধৰণৰ:

"আমি নথিভুক্ত কৰিবলৈ লিখো যে আপোনালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত হোৱা ব্যৱসায়িক লেনদেনৰ বাবে ইতিমধ্যে আপোনালোকে আমাৰ পৰা পাবলগীয়া ধন ঘূৰাই দিয়াটো নিশ্চিত কৰিবলৈ, এনে লেনদেনৰ বাবে ইয়াৰ পিছত পৰিশোধ কৰিবলগীয়া ধন সুদ সহ সমস্ত অৰ্থ সুৰক্ষিত কৰিবলৈ আৰু উল্লিখিত সম্পত্তিসমূহৰ ওপৰত এটা ন্যায়সঙ্গত বন্ধক সৃষ্টি কৰিবলৈ আমি আজি আপোনালোকৰ ওচৰত আমাৰ সমস্তীপুৰত থকা সম্পত্তিৰ সৈতে জড়িত সকলো ধন সুৰক্ষিত কৰিবলৈ উক্ত সম্পত্তিসমূহৰ ওপৰত ন্যায্য বন্ধক সৃষ্টি কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে ৭ নং সম্ভু মুলিক লেন, কলিকতাত থকা

আপোনাৰ ব্যৱসায়িক স্থানত সম্পত্তিৰ সৈতে জড়িত তলত দিয়া টাইটেল ডীড জমা দিছো.......

স্বত্ব দলিল জমা কৰি কৰা বন্ধকী হৈছে সম্পত্তি হস্তান্তৰ আইনৰ ধাৰা ৫৮ (চ)[(58) (f)] ৰ দ্বাৰা স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত এক প্ৰকাৰৰ বন্ধকী, ইয়াক এজন ব্যক্তিয়ে কিছুমান চহৰত (কলিকতাকে ধৰি) "তেওঁৰ পাওনাদাৰ বা তেওঁৰ এজেন্টক security ৰ বাবে স্থাৱৰ সম্পত্তিৰ অধিকাৰৰ নথিপত্ৰ প্ৰদান কৰি" কাৰ্যকৰী কৰিব পাৰে। যেতিয়া এজন ঋণী ব্যক্তিয়ে নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা হিচাপে নিজৰ সম্পত্তিৰ টাইটেল ডীড পাওনাদাৰৰ ওচৰত জমা ৰাখে, ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে বন্ধকীৰ বাবে পক্ষসমূহৰ মাজত চুক্তি কৰা আৰু আন ধৰণৰ বন্ধকীৰ দৰে ধাৰা ৫৯ৰ অধীনত কোনো পঞ্জীয়নভুক্ত নথিপত্ৰৰ প্ৰয়োজন নাই।কিন্তু যদি পক্ষসমূহে চুক্তিখন লিখিতভাৱে হ্ৰাস কৰিবলৈ বাছি লয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ স্পষ্ট দৰদামৰ দ্বাৰা ইয়াৰ অৰ্থ বাদ দিয়া হয়, আৰু নথিখনেই ইয়াৰ চৰ্তসমূহৰ একমাত্ৰ প্ৰমাণ হ'ব।কিন্তু যদিহে পক্ষসমূহে চুক্তিখন লিখিতভাৱে ৰখাৰ সিদ্ধান্ত লয়, তেন্তে নথিখনে ইয়াৰ চৰ্তসমূহৰ একমাত্ৰ প্ৰমাণ হিচাপে কাম কৰিব আৰু তেওঁলোকে কৰা চুক্তিখনে কোনো অন্তৰ্নিহিত চৰ্ত বাদ দিব লাগিব। এনে ক্ষেত্ৰত জমা ধন আৰু নথিপত্ৰ দুয়োটা লেনদেনৰ অবিচ্ছেদ্য অংশ আৰু বন্ধক সৃষ্টিৰ বাবে অপৰিহাৰ্য উপাদান। যিহেতু কেৱল জমা ধনেই চাৰ্জ কৰিবলৈ যথেষ্ট নহয়, আৰু security চুক্তিৰ ৰূপৰেখা দাঙি ধৰা নথিখন গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু জমা ধনৰ সৈতে একেলগে কাম কৰে, সেয়েহে, ভাৰতীয় পঞ্জীয়ন আইন, ১৯০৮ৰ ১৭ নং ধাৰাত পঞ্জীয়ন কৰাটো প্ৰয়োজনীয়।এই পঞ্জীয়ন তেতিয়া প্ৰযোজ্য হয় যেতিয়া স্থাৱৰ সম্পত্তিৰ প্ৰমাণৰ লগত সম্পৰ্ক নথকা নথিখনত (non-testamentary instrument) এশ টকা বা তাতকৈ অধিক মূল্যৰ সম্পত্তি জড়িত হৈ থাকে। সময় নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হোৱা নাই। সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ প্ৰক্ৰিয়া কাৰকৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা নহয়। ওবলা সুন্দৰাচাৰিয়াৰ বনাম নাৰায়ণ আয়াৰ গোচৰত পাওনাদাৰক স্বত্ব দলিলৰ সৈতে নথিপত্ৰ চমজাই দিব পাৰি ই পঞ্জীয়নৰ বাবে যোগ্য নহ'বও পাৰে কিন্তু হৰি শংকৰ পল বনাম কেদাৰ নাথ সাহাৰ গোচৰত পিছৰ তাৰিখত পাওনাদাৰক চমজাই দিলেও নথিপত্ৰ পঞ্জীয়ন কৰিব পাৰি । গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্নটো হ'ল: পক্ষসমূহে স্বত্ব দলিলৰ জমা কৰাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁলোকৰ আনুষ্ঠানিক লিখিত চুক্তি তৈয়াৰ কৰিব বিচাৰিছিল নেকি? যদি বিচাৰিছিল, তেন্তে নথিখনৰ পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন আছে। যদি নথিখনৰ পুংখানুপুংখ পৰীক্ষণ আৰু প্ৰাসংগিক পৰিস্থিতিৰ পৰ্যালোচনাৰ পৰা দেখা যায় যে পক্ষসমূহৰ লিখিত ৰূপত তেওঁলোকৰ চুক্তিখন আনুষ্ঠানিক কৰাৰ উদ্দেশ্য নাছিল, তেতিয়া জমা দিয়াৰ কাৰ্য্যই আইনৰ অধীনত বন্ধকী চুক্তিখন কৰা বুজায়। এই ক্ষেত্ৰত নথিখনে প্ৰমাণ

হিচাপে কাম কৰে আৰু যিহেতু ই চুক্তিৰ প্ৰাথমিক আহিলা নহয় সেয়েহে পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নাই।

বিভিন্ন আদালতৰ সিদ্ধান্তই এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিছে, কিছু কিছু মত পাৰ্থক্যও আছে। য'ত এই বিশেষ গোচৰটোৰ সংশ্লিষ্ট নথিখনৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হৈছিল। সেইবোৰ পুনৰীক্ষণ কৰাটো অপ্ৰয়োজনীয়, যিহেতু প্ৰিভী কাউন্সিলৰ দুটা শেহতীয়া ৰায়দানে বিভিন্ন দৃষ্টিভংগী বা ফলাফলে বিষয়টোৰ বিপৰীত পক্ষত শ্ৰেণীভুক্ত কৰিব পৰা গোচৰসমূহৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰে।ওবলা সুন্দৰাচাৰীয়াৰ বনাম নাৰায়ণ আয়াৰ গোচৰত বন্ধকীদাতাক নিৰাপত্তা হিচাপে জমা কৰা কিছুমান সম্পত্তিৰ স্বত্ব দলিল স্বাক্ষৰ কৰি প্ৰদান কৰা হৈছিল। এখন স্বাক্ষৰিত স্মাৰকপত্ৰ আৰু নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা হিচাপে জমা কৰা কিছুমান সম্পত্তিৰ স্বত্ব দলিল বন্ধকীদাতাক অবলা সুন্দৰাচাৰিয়াৰ বনাম নাৰায়ণ আয়াৰ গোচৰত দিয়া হৈছিল। নথিত লিখা আছিল "মই সোঁশৰীৰে উপস্থিত থাকি আপোনালোকক তলত উল্লেখ কৰা নথিপত্ৰসমূহ নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা হিচাপে প্ৰদান কৰিলো," আৰু জমা কৰা স্বত্ব দলিল সমূহ তালিকাভুক্ত কৰা হৈছে। এই বুলি মতপোষণ কৰা হৈছিল যে নথিখন কেৱল দলিলৰ বিৱৰণৰ বাহিৰে আন একো নহয় বুলি ধৰা হৈছিল আৰু পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নাছিল। নিৰ্ণায়ক আছিল: "এখন নথি পঞ্জীয়ন আইনৰ ১৭ নং ধাৰাত পৰিবলৈ হ'লে ইয়াত প্ৰাসংগিক চৰ্তসমূহ স্পষ্টভাৱে থাকিব লাগিব, স্বাক্ষৰিত হ'ব লাগিব, আৰু এটা নিৰ্দিষ্ট সময়, স্থানত আৰু এনে পৰিস্থিতিত গতাই দিব লাগিব যিয়ে ন্যায়সম্মত ভাৱে ইয়াক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে বিশেষকৈ পক্ষসমূহৰ মাজত কৰা চুক্তি ।"হৰি শংকৰ পল বনাম কেদাৰ নাথ সাহা গোচৰত এখন নথিৰ সৈতে স্বত্ব দলিল দাখিল কৰা হৈছিল য'ত আগধনৰ কিছু অংশৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে বুলি ইংগিত দিয়া হৈছিল। কিছুদিন পিছত বাকী থকা ধনখিনি দিয়াৰ লগে লগে আগৰ নথিখনৰ ঠাইত নতুন নথি দাখিল কৰা হৈছিল । এই আনুষ্ঠানিক নথিখনত "ইয়াৰ দ্বাৰা সন্মত" হোৱা আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা "ইয়াৰ দ্বাৰা সুৰক্ষিত" হোৱা বুলি উল্লেখ কৰা লেনদেনৰ প্ৰয়োজনীয় চৰ্তসমূহ উল্লেখ কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও বন্ধকীদাতাক বিক্ৰীৰ ক্ষমতা প্ৰদান কৰিছিল। লৰ্ড মেকমিলানে ব'ৰ্ডৰ পূৰ্বৰ সিদ্ধান্তসমূহ পৰ্যালোচনা কৰাৰ পিছত ৰায় দিছিল যে নথিখনৰ পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন আছে । তেওঁ এইদৰে উল্লেখ কৰে– "যেতিয়া পক্ষসমূহে স্বত্ব দলিল জমা কৰি বন্ধকী স্থাপন কৰে তেতিয়া পক্ষসমূহ একেসময়তে লিখিতভাৱে চুক্তিবদ্ধ হয়, যিটো লেনদেনৰ

এক অবিচ্ছেদ্য অংশ আৰু ই সক্ৰিয় নথি হিচাপে কাম কৰে (কেৱল প্ৰমাণ হিচাপে নহয়), আৰু আইন অনুসৰি এনে নথিপত্ৰ পঞ্জীয়ন কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। এতিয়া আমাৰ সন্মুখত থকা প্ৰশ্ন উত্থাপিত হোৱা নথিখন চালে দেখা যায় যে ইয়াৰ বিষয়বস্তুৰ ভিত্তিত পক্ষসমূহৰ চাৰ্জ (charge)লোৱাৰ উদ্দেশ্য নাছিল। নথিখনৰ উদ্দেশ্য হৈছে কেৱল এনে এটা লেনদেন লিপিবদ্ধ কৰা যিটো ইতিমধ্যে সমাপ্ত হৈছিল আৰু যাৰ অধীনত অধিকাৰ আৰু দায়বদ্ধতা সমূহৰ ক্ষেত্ৰত মৌখিকভাৱে সহমতত উপনীত হোৱা। নিঃসন্দেহে উত্তৰদাতাসকলে ইয়াক দেখুৱাবলৈ লৈছিল যে আপীলকাৰীৰ সম্পত্তিৰ স্বত্ব দলিল তেওঁলোকৰ ওচৰত চিকুৰিটি(security) হিচাপে জমা কৰা হৈছিল তেখেতসকলে দিয়া আগধনৰ বাবে, আৰু ডীডসমূহ তেওঁলোকৰ ওচৰত অন্য উদ্দেশ্যৰ বাবে এৰি দিয়া হৈছিল বুলি সম্ভাব্য আবেদন ৰোধ কৰিবলৈ, যে দলিল সমূহ আন কাৰণতহে তেওঁলোকৰ ওচৰত থোৱা হ'ল যিদৰে আপীলকাৰীয়ে নথিখনৰ পঞ্জীয়ন নোহোৱাৰ বাবে তেওঁৰ লিখিত বিবৃতিত যুক্তি দিছিল। কিন্তু চুক্তিখন লিখিতভাৱে আনুষ্ঠানিক কৰাৰ আৰু নথিখনক পক্ষসমূহৰ অধিকাৰৰ ভেটি হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ উদ্দেশ্য নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সৈতে সহমত প্ৰকাশ কৰি আমি মতপোষণ কৰো যে আপীলকাৰীয়ে প্ৰদান কৰা স্মাৰকপত্ৰখনৰ লগতে উত্তৰদাতাসকলৰ ওচৰত জমা কৰা স্বত্ব দলিল পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নাছিল আৰু অভিযোগ প্ৰমাণ কৰিবলৈ প্ৰমাণ হিচাপে সঠিকভাৱে স্বীকৃতি দিয়া হৈছিল। আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতামতৰ সৈতে একমত যে আপীলকাৰীৰ নথিৰ লগতে প্ৰতিবাদীসকলৰ ওচৰত জমা কৰা স্বত্ব দলিল পঞ্জীয়নৰ প্ৰয়োজন নাছিল। ইয়াক প্ৰমাণ হিচাপে সঠিকভাৱে গ্ৰহণ কৰা হৈছিল।

আপীলটো বিফল হয় আৰু খৰচ সহ খাৰিজ কৰা হয়।

আপীল খাৰিজ কৰা হ'ল।

আপীলকাৰীৰ প্ৰতিনিধি : তাৰাচান্দ বৃজমোহনলাল।

১ নং উত্তৰদাতাৰ প্ৰতিনিধি: এছ. পি. ভাৰ্মা।

পৰীক্ষক-কংকনা বৰা, জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়